

Acer opalus

Hoogte	10 - 15 m
Kroon	eivormig tot eirond
Schors en takken	takken bruingroen; bast bruin, later in kleine plaatjes loslatend
Blad	handvormig gelobd met 3 - 5 (7) lobben, tot circa 16 cm lang en 20 cm breed, dofgroen, onderzijde grijs- tot blauwgroen
Herfstkleur	geel, oranje, rood
Bloemen	groenig geel, met behaarde bloemsteeltjes, eind maart
Vruchten	eenzadig, gevleugeld, twee bijeen met de vleugels in een rechte- tot scherpe hoek ten opzichte van elkaar
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	bij voorkeur kalkhoudend, niet op natte gronden, goed doorlatend
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	6 (-23,3 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	redelijk
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Faunaboom	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), waardboom voor vlinders
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen
Vorm	hoogstam boom, meerstammige boom
Oorsprong	Midden- en Zuid-Europa en Noordwest-Afrika (Algerije en Marokko)

Acer opalus (italiaanse esdoorn) groeit vanuit een struikvorm uit tot een middelgrote boom met een eivormige tot eironde kroon. De twijgen, bast en bladeren zijn niet bijzonder spectaculair. De bladeren van deze Italiaanse esdoorn zijn vrij variabel van vorm; het aantal lobben varieert van 3 tot 7. De toppen van de lobben zijn spits tot afgerond. De bovenzijde van het blad is onbehaard, de onderzijde is aanvankelijk geheel behaard, later alleen op de hoofdnerfen. Ook de bloemsteeltjes zijn behaard, wat een opvallend kenmerk is van Acer opalus. De herfstkleuren kunnen rood tot diep roodbruin zijn, maar zijn sterk afhankelijk van de standplaats en lokaal klimaat. De twee gevleugelde vruchten staan in een rechte- tot scherpe hoek ten opzichte van elkaar.